

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ БОРИСПІЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Р І Ш Е Н Н Я

12 травня 2025 року

№ 366

м. Бориспіль Київської області

Про погодження висновку до суду щодо розв'язання спору про визначення місця проживання малолітнього

Розглянувши ухвалу Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 10.02.2025 справа № 359/540/25 провадження № 2/359/1583/2025, враховуючи рекомендації Комісії з питань захисту прав дитини (протокол від 06.05.2025 № 9), відповідно до статей 19, 157, 158, 159, 161 Сімейного кодексу України, статей 11, 12, 15 Закону України «Про охорону дитинства», підпункту 4 пункту б) частини 1 статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчий комітет міської ради **ВИРІШИВ**:

1. Погодити висновок органу опіки та піклування щодо розв'язання спору про визначення місця проживання малолітнього ***, 2013 року народження (додається).

2. Висновок органу опіки та піклування щодо розв'язання спору про визначення місця проживання малолітнього ***, 2013 року народження, надати до Бориспільського міськрайонного суду Київської області.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника міського голови Бистру Л.Г.

Секретар міської ради

Владислав БАЙЧАС

**Висновок
органу опіки та піклування щодо розв'язання спору
про визначення місця проживання малолітнього
***, 2013 року народження**

На виконання ухвали Бориспільського міськрайонного суду від 10.02.2025 про надання висновку про розв'язання спору між батьками щодо визначення місця проживання малолітньої дитини ***, 2013 року народження, повідомляємо наступне.

Від спільного шлюбу у громадян *** та *** народився син ***, 2013 року народження.

Наразі, шлюб між батьками перебуває на стадії розлучення та розглядається Бориспільським міськрайонним судом Київської області.

Після припинення сімейних відносин між подружжям, відповідно до наявних у справі матеріалів встановлено, що дитина залишилася проживати з матір'ю, громадянкою ***, за адресою: вул. ***, буд. *, кв. **, м. Бориспіль Київська область, де мати створила всі належні умови для життя, розвитку та відпочинку малолітнього сина ***, здатна забезпечити належні умови для виховання дитини, що підтверджується актом обстеження житлово-побутових умов від 25.03.2025 № 64 та оцінкою потреб родини від 25.03.2025.

Батько, громадянин ***, перебуває на військовій службі в військовій частині А2167 та має звання старшого солдата.

Відповідно до медичного висновку № 35/1 на дитину-інваліда віком до 18 років від 04.12.2024, який чинний до 04.12.2026, малолітній *** має інвалідність.

Рівність прав батьків щодо дитини є похідною від прав та інтересів дитини на гармонійний розвиток та належне виховання. При цьому в першу чергу повинні бути визначені та враховані інтереси дитини, виходячи з об'єктивних обставин спору, а вже тільки потім права батьків.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 161 СК України, якщо мати та батько, які проживають окремо, не дійшли згоди щодо того, з ким із них буде проживати малолітня дитина, спір між ними може вирішуватися органом опіки та піклування або судом.

Станом на дату підготовчого засідання відповідачем, громадянкою ***, визнано, що дитина проживає разом з нею, та з позивачем, громадянином ***, дійшли згоди щодо місця проживання малолітнього ***, 2013 року народження, разом з батьком.

Ухвалу Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 10.02.2025 справа № 359/540/25 провадження № 2/359/1583/2025 та долучені матеріали розглядалися на засіданні комісії з питань захисту прав дитини від 06.05.2025.

Відповідно до частин 3, 4 ст. 200 ЦПК України за результатами підготовчого провадження суд ухвалює рішення у випадку визнання позову відповідачем.

Так, згідно з ч. 4 ст. 206 ЦПК України у разі визнання відповідачем позову суд за наявності для того законних підстав ухвалює рішення про задоволення позову.

Відповідно до абзацу 3 п. 24 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про застосування норм цивільного процесуального законодавства при розгляді справ у суді першої інстанції» № 2 від 12 червня 2009 року, у разі визнання відповідачем позову, яке має бути безумовним, і якщо таке визнання не суперечить закону й не порушує права, свободи чи інтереси інших осіб (не відповідача), суд ухвалює рішення про задоволення позову, обмежившись у мотивувальній частині рішення посиланням на визнання позову без з'ясування і дослідження інших обставин справи.

Позивач, громадянин ***, не надав жодних документів, а орган опіки та піклування не встановив факти, що свідчили б про наявність спору між батьками щодо визначення проживання дитини.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у справі № 522/8782/16-ц роз'яснив, що мається на увазі під відсутністю предмета спору.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 255 ЦПК України, суд може закрити провадження у справі, у зв'язку з відсутністю предмета спору, якщо встановить, що предмет спору був відсутній на час пред'явлення позову.

Проте поняття «юридичного спору» має тлумачитися широко, виходячи з підходу Європейського суду з прав людини до тлумачення поняття «спір про право» (пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод). Зокрема, Європейський суд з прав людини зазначає, що відповідно до духу Конвенції поняття «спору про право» має розглядатися не суто технічно, йому слід надавати сутнісного, а не формального значення.

Логічно-граматичне тлумачення словосполучення «відсутність предмета спору» в контексті наведеної правової норми дає підстави для висновку про те, що предмет спору має бути відсутній, тобто не існувати на час пред'явлення позову.

Якщо предмет спору мав місце, але припинив своє існування (зник) після відкриття провадження у справі внаслідок тих чи інших обставин, зокрема у зв'язку з добровільним врегулюванням спору сторонами, виконанням відповідачем заявлених до нього вимог, фізичним знищенням предмета спору тощо, то провадження у справі не може бути закрите з наведеної правової

підстави, оскільки вона полягає саме у відсутності предмета спору, а не у припиненні його існування (зникнення).

Якщо предмет спору став відсутній після відкриття провадження у справі, то залежно від обставин, що призвели до зникнення такого предмета, та стадії цивільного процесу, на якій він припинив своє існування, сторони мають цілий ряд передбачених законом процесуальних можливостей припинити подальший розгляд справи, зокрема шляхом залишення позову без розгляду, відмови від позову або від поданих апеляційних чи касаційних скарг, визнання позову відповідачем, укладення мирової угоди тощо.

Враховуючи зазначене, орган опіки та піклування вважає, що у даній справі відсутній предмет спору, оскільки позовні вимоги мають очевидно штучний характер, між сторонами не існує спору щодо того, з ким із них буде проживати малолітня дитина.

РІШЕННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ БОРИСПІЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

вул. Київський Шлях, 72, м. Бориспіль Київської обл. 08301

www.borispol-rada.gov.ua. E-mail: inf@borispol-rada.gov.ua тел. 5-58-02

**Про погодження висновку до суду щодо розв'язання спору
про визначення місця проживання малолітнього Кравчуна Кіріла Павловича**